

[Arbejdsministeren.]

overtrædelse eller ej, må henhøre under domstolenes afgørelse.

Spørgsmålet har imidlertid fået fornyet aktualitet, idet det, som det vil være hr. Kaj Rasmussen bekendt, i § 4 i lov af 22. februar 1967 om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring er fastsat, at der inden udgangen af dette år skal fremsættes et lovforslag om overførelse til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af de funktioner med hensyn til arbejdsanvisning og ledighedskontrol, som nu påhviler de anerkendte arbejdsløsheds-kasser. Til at forberede dette lovforslag, som også vil indebære en ændring af loven om privat arbejdsanvisning, har jeg nedsat en arbejdsgruppe under ledelse af arbejdsdirektøren. Jeg har i denne forbindelse specielt bedt arbejdsgruppen overveje, om den virksomhed, de forskellige vikarbureauer driver, og som i hvert fald er stærkt beslægtet med arbejdsformidling, bør sidestilles med den arbejdsanvisning, som er omhandlet i loven.

Jeg kan yderligere oplyse, at jeg er bekendt med, at der i arbejdsgruppen er overvejende stemning for, at der bør sættes snævre grænser for sådan virksomhed ud fra et beskyttelseshensyn over for de udsendte vikarer. Det er for arbejdsgruppen forbundet med store vanskeligheder at udforme et kriterium, der kan afgrænse disse vikarbureauer fra egentlig entreprenørvirksomhed. Man står over for et problemkompleks, som det er vanskeligt fuldt ud at overse uden mere dybtgående undersøgelser.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at der endnu ikke er foretaget alle de undersøgelser og overvejelser, som jeg finder påkrævet, men jeg håber at kunne nå frem til en klaring af disse problemer i forbindelse med revisionen af loven om privat arbejdsanvisning.

Kaj Rasmussen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg forstår altså, at der ikke for nærværende er grundlag for at gribe ind over for kontorvikarbureauerne.

Jeg er glad for de udtalelser, ministeren fremsatte om, at der i forbindelse med fremsættelsen af forslaget til ny lov om arbejds-

anvisning, herunder den private arbejdsanvisning, måske kan komme en lovændring, der gør, at vikarbureauerne, bliver omfattet af loven. Men hvis det ikke sker, bør det da ikke være sådan, at der i bekendtgørelsen eller på anden måde indsættes en bestemmelse om, at disse bureauer skal have godkendelse af ministeriet, og at ministeriet, tilsynsmyndigheden med arbejdsdirektoratet, skal have føling med, hvad der foregår i disse bureauer?

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Der kunne vel nok være ting, som talte for, at sådanne bureauer også blev omfattet af de tilsynsbestemmelser, som gælder for anvindningen i al almindelighed. Jeg vil imidlertid nødig tage stilling til dette i dag, før disse nærmere undersøgelser er foretaget. Det er noget, jeg vil lade indgå i de overvejelser, som i øvrigt skal finde sted omkring loven om privat arbejdsanvisning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren af Havnstrup Clemmensen m. fl.

(Forespørgslen (nr. II) findes i tidenden sp. 533).

Tredje næstformand (Morten Lange): Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pålydningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Lovforslaget (nr. 20) findes i tillæg A. sp. 1195, fremsættelsen i tidenden sp. 461).

Tredje næstformand (Morten Lange): Sammen med denne sag foretages de under punkterne 4-6 på dagsordenen opførte sager, nemlig: